

S.O.S. Alta Garrotxa

Sant Aniol d'Aguja, el dia de l'aplec d'aquest any.

La crisi econòmica està obligant les administracions a prendre decisions dures. Algunes marcaran el futur de territoris sencers. És el cas de l'espai d'interès natural de l'Alta Garrotxa, 32 hectàrees pertanyents a onze municipis i tres comarques administratives diferents, considerat un tresor de la natura i del patrimoni cultural del país i on comença a treure el cap una economia modesta després de dècades d'abandonament. Un consorci s'encarrega de gestionar aquestes muntanyes. Com d'altres ens similars, el Consorci de l'Alta Garrotxa depèn d'uns recursos públics que han minvat de manera radical, fins al punt de reduir-lo a la mínima expressió. De retruc, la tisorada amenaça de frenar en sec la recuperació social i econòmica de la zona, que tant ha costat d'arriar.

No conec ningú que posi en qüestió la necessitat de tenir un òrgan de gestió –una altra cosa és si cal que sigui concretament un consorci i quina dimensió se li ha de donar– que coordini les activitats de la zona, busqui ajudes per reactivar-ne l'economia, hi promogui la recerca científica, en reguli els accessos, en protegeixi el patrimoni natural i arquitectònic... com s'ha fet en els dotze anys de vida de l'ens. Fa quatre dies, encara es discutia si s'havia de declarar parc natural i s'estava redactant un pla especial que a aquestes alçades ja hauria d'estar enllestit. I no obstant això, no es produeix cap gest efectiu des de les administracions superiors (llegiu-hi Generalitat) per frenar la caiguda lliure de l'entitat.

El Consell Comarcal de la Garrotxa –pinyol del consorci– fa mans i mànigues per evitar-ne el tancament. N'ha reduït l'estructura a una sola tècnica i n'ha traslladat la seu –no podia mantenir les oficines de l'antiga rectoria de Sadernes– a unes oficines d'una altra entitat; i, és clar, s'ha hagut de renunciar a la majoria d'activitats. Però almenys el consorci continua existint oficialment. La intenció del Consell Comarcal de la Garrotxa és resistir com sigui mentre es doni aquesta situació precària i reactivar l'ens quan el context econòmic sigui millor. Sembla una proposta raonable, encara que segurament hi haurà qui la consideri optimista, atesos els mals auguris en matèria econòmica. En qualsevol cas, aquest parèntesi no hauria de ser incompatible amb la finalització de l'esmentat pla especial i en la planificació del que es vol que sigui l'Alta Garrotxa. Avui hi ha censats uns 300 habitants que es dediquen a la ramaderia, la producció d'aliments artesanals, l'agricultura ecològica, al turisme rural... i l'espai es consolida com un destí del turisme de natura i d'esport. Com s'ha proposat en algun debat, seria convenient disposar d'una imatge de marca, lligada a la qualitat i a la natura, com tenen altres zones similars. Tenint en compte l'atractiu que la comarca té per als excursionistes, seria igualment prioritari reobrir l'antiga rectoria de Sant Aniol d'Aguja com a refugi, un projecte que una associació mira de tirar endavant. L'Alta Garrotxa té molta vida, arguments per sortir-se'n i gent disposada a posar-hi el coll perquè sigui així. Només els cal que les administracions no els abandonin, que no es caigui en la trampa de veure aquest espai natural com un lloc on només hi ha 300 vots.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 01-07-2012 Pàgina 14

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/1-territori/11-mediambient/555571-sos-alta-garrotxa.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesterritori&utm_source=rss&utm_medium=mesterritori&utm_campaign=rss